

Charmant, maestro!

GLÖM DETTA med Dmitrij Sjostakovitj som en brutal sälle, vars musik reser kompakta betongblock. Det finns en risk att detta blir idealet när den omskrivna kopplingen mellan Sjostakovitjs verk och den omgivande diktaturens villkor alltmer styr tolkningen.

I söndags, när Örebro Kammarorkester under Jean-Pierre Wallez ledning spelade Sjostakovitjs Symfoni nr 14, gick utformningen åt motsatt håll; den hittade blommar oavsett om underlaget var melodikens äng eller hårdrytmens asfalt.

SYMFONI NR 14 ÄR en så kallad "vokalsymfoni" med textunderlag som har en viss bekännelsekaraktär, men uttrycker även dödsaningar. Musiken karaktäriseras av djup känsla, satir och rytmisk vitalitet.

I spelet var intensiteten stor, dramatiken förtätd, utsöktheterna brände när de steg mot höjd och bländande ljus. När tonsättaren upplever instrumentklangens otillräcklighet i känslouttrycket,

Musik

Konserthuset i Örebro
**ÖREBRO
KAMMARORKESTER**
Dirigent Jean-Pierre Wallez
Solister Amelie Fleetwood,
sopran och Lars Arvidson,
bas
Verk av Stravinskij, Barber
och Sjostakovitj

eller vill tydliggöra musikens budskap med textunderlag, då blandas den mänskliga rösten i den symfoniska musiken, så som det skedde i söndagens symfoni.

Sångpartierna sjöngs av Amelie Fleetwood och Lars Arvidson. Fleetwoods ljusa, klara röst hade kött i varenda ton från hög till låg, vibratot var uttrycksfullt och anpassat till musiken. Lars Arvidson hade en inträngande diktion, med denna lät hans förkunnande som ett tidlöst vandrande vittne på vägen från tillförsikt till panik och dödens stillhet.

SAMUEL BARBERS Adagio var ursprungligen skrivet för stråkkvartett. Musiken är ljuvligt vacker och bearbetningen för stråkorkester gav bara klangliga vinster. I spelet fanns värme och subtilt sökande efter nyanser. Helhetsbilden innehöll både det stilla lugnet och den stort anlagda, närmast kosmiska tragiken. Publiken njöt av den mäktiga klangens uttrycksfulla skönhet.

Igor Stravinskij hade även en "grekisk" period i sitt skapande, som gjorde sig gällande under 1920-talet. Då skrevs operaoratoriet Oedipus Rex och baletten Apollon Musagète. En svit av det sistnämnda verket spelades i söndags.

Stravinskij's berömda uppmaning till musiker var: "tolka mej inte, spela bara som det står i noterna". Denna saklighet i musicerandet var kännetecknande i söndagens framförande, men sakligheten satte inte krokben för en färgstark och spänstig prestation av verket.

Jean-Pierre Wallez och Örebro Kammarorkester trivs hörbarligen

med varandra alldeles utmärkt. Renare, mer befriad från minsta skyms av det lättfångat snarfagra, av ytlig förförelse, kan den musiken knappast spelas.

ÖREBRO KAMMAR- OCH Symfoniorkesters nya konsertmästare Amus Kerstin Andersson fick sin presentation i lördagens NA. Med sitt eminenta spel presenterade hon sig själv för Örebropubliken. Amus Kerstin Andersson är parant, både som kvinna och som violinist. Hennes vackra ton och naturliga kroppsspråk gör henne till klar ledargestalt bland stråkmusiker. Hennes soloinsats i söndags förtjänade det spontana adjektivet "elegant".

Amus Kerstin Andersson är smått historisk på konsertmästarplatsen i Örebro. Mig veterligt är hon den första kvinnliga violinisten på den posten. Det är också en förstagningsupplevelse att dirigenten handkysser konsertmästaren. Men då handlar det om en fransman och en fiolspelande skönhet. Charmant, Maestro Wallez! Amus Kerstin Andersson, välkommen till Örebro!

TIBOR FÜLEP

Foto: Lars Hansson
Amus Kerstin Anderssons vackra ton och naturliga kroppsspråk gör henne till en klar ledargestalt bland stråkmusikerna. Som första kvinna på konsertmästarplatsen i Örebro blir hon dessutom historisk.